

694

Κουντουβερνία

φ. 368^v

/ Φ 399

Έβγαλμένη από τον Ίωάννη.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687/ ἐν μηνὶ Γεναρίου 8/ εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφο[ντος νοταρίου] / ἐδῶ παρὼν ὁ κύρ Δημήτρης τῆς Δάφνης καὶ ὁ κύρ Ίωάννης Πελεκάνος οἱ ὅποιοι πέφτου εἰς κουντουβε[ρνία παν] / το-
 τινὴ ἤγουν ὁ ἄνωθεν κύρ Δημήτρης λέγειν τὸ πῶς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκειται
 ἀπὲ γονικόν [του ἑνα κο] / μμάτιν χωράφιν μὲ δέκα κομμάτια ἐλιές / μέσα / καὶ
 μ' ἑνα παλαιόσπιτον καὶ μὲ παλαιὰ ληνὸν [] / βρισκόμενον εἰς τὴν τοποθεσί-
 α τῶν Ἐγγαριῶν στὸ μέρος τῆς Ἀτταλειώτισσας τὸ πουλεῖ / τοῦ καπετὰν Τζα-
 νέτου / Νταμπῆ / καὶ τῆς Βαγίας πῶχειν τὴν σήμερον ὁ Γεωργάκης Σουμμαρίπας
 [] / Μπάφου καὶ Κουμούνας Στράτας τὸ ὅποιον πρᾶμα καθὼς εὐρίσκειται ἀπὸ
 [τὴν σήμε] / ρον ὁ ἄνωθεν κύρ Δημήτρης τὸ δίνει καὶ παραδίνει τον καὶ παντικιά-
 ζει τον τοῦ ἄνω π[] / Ίωάννη μὲ τὰ δέντρα του καὶ μὲ πᾶσαν του δικαίωμα καὶ
 ποσσέσαν καὶ διὰ τιμὴ καὶ πληρωμὴ τοῦ [ἄνωθε] /πραμάτου τοῦ παντικίου ἐμέτρη-
 σεν ὁ ρηθεὶς κύρ Ίωάννης ὁ κοπιαστής ἐδῶ πρεζέντε εἰς ἐ[μέ] / να τὸν ὑπογρά-
 φοντα νοτάριον καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ὑπογεγραμμένους μαρτύρους [ρεά] / λια δεκά-
 ξεν ἤτοιιν νούμερο 16/ καθὼς ἐσυνφωνήσασιν ἀναμετάξυν τος καὶ ἔλαβεν [] τὰς
 χεῖρας του ὁ λεγόμενος ἄνωθεν μαστρὸ Δημήτρης. "Οθεν ὁ αὐτὸς κύρ Ίωάννης ὁ
 κοπια / στῆς προμετάρειν ὅτιν τὸ ἄνωθε λεγόμενον χωράφιν νὰ τὸ φυτέψην εἰς τὸν
 γκαιρὸν ὅλον ἂ / μπέλι καὶ κἀνοντάς τον ἀμπέλι νᾶναι κρατημένος νὰ τὸ καλλιεργᾷ
 καὶ νὰ τὸ δουλεύην στὴν / ὥρα του εἰς κάθεν του καμάτους νὰ τὸ καταβολεύην καὶ
 νὰ τὸ φράνζην κατὰ τὴν τάξιν καὶ [] / νοντας στὸν κάμαντο τὸ αὐτὸν ἀμπέλι
 νὰ κτίζην ὁ κύρ Ίωάννης καὶ τὴ ληνὸν ποὺ ἔχει μέσα [] / καὶ νὰ κτίζην καὶ
 τὸ παλαιόσπιτον ποὺ ἔχειν μέσαν καὶ κἀνοντάς τον ὡς προμετάρειν / νὰ τῶχουν
 αὐτοῖν καὶ οἱ διάδοχοίιν τος παίδιων παιδιῶν τος αἰωνίως καὶ τὸ ἐξῆς καὶ [] / τὴ
 νιτράδαν ὅπου ἤθελε ξαπεστείλειν ἀφέντης ὁ Θεὸς τόσον ἀπὸ τὸ ἀμπέλιν ὥσάν καὶ
 ἀπὸ τὰ / δέντραν καὶ ὅ,τι ἄλλη νιτράδα εἶχεν κάμει τὸ πρᾶμα μέσαν νὰ μοιράζενται
 εἰς τὴν μέσην / ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανέναν ἱγκανος καὶ τὴν μπάρτε ποὺ ἤθελεν
 ἀνγγίξειν / τῷ νοικοκυρῶν νὰ εἶναι κρατημένοι οἱ κοπιαστάδες νὰ τὴν φέρνου ἐδῶ
 στὴν χώρα [] / σπῖτιν τῶν νοικοκυρῶν μὲ ὁξοδὲς τος οἱ κοπιαστάδες καὶ νὰ
 φέρνου καὶ τὸ καλαθιάτ[ικον] / κάθεν Κυριακὴν κατὰ τὴν τάξιν καὶ νὰ παίρνου
 πάντα θέλημα τῷ νοικοκυρῶν σὲ τρύγος / καὶ σὲ πάτος καὶ ὅπου ἄλλοῦ εἶναι τῆς

χρείας διὰ τὸ πρᾶμα καὶ κἀνοντάς τον ὡς προμετά[ρουν] / νὰ μετεχένου πάντα οἱ
κοπιαστάδες τὸ ἓνα τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ πραγμάτου / διὰ τ[] / που δ[] / διὰ
τις ὀξο / δες ποῦθελε / κάμου / καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν / εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος
παντικίου βάζουν καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια δέκα / ἦτοιν νούμερο 10/
ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιώνεται παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους / οἱ ὅποιοι
γράφουν ὑπὸ χειρός τος λέγοντας πάλι οἱ ἄνωθεν μερίδες ὅτιν τὸ ἄνωθεν χω / ράφιν
νὰ βρεθῇν φυτεμένον εἰς διορία χρόνους τέσσερις ἡγου 4/ καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Τζωρτζέτος Κοντοπίδης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Γιάκομος Σουμμαρίπας μαρτυρῶ σᾶνωθε. —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

695

Διαθήκη

φ. 369^r

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687/ Γεναρίου 10/

/ Φ 400

/ Ἐπειδὴν καὶ ὁ μαστρὸ Γεωργάκης Βαρβατάκης καὶ νὰ λογαριάζην Θεοῦ
θέλοντος διὰ τὸ βιάντζο / τῆς Πόλης καὶ συνλογιζόμενος ὡς ἄνθρωπος τὰ περί-
κουλα καὶ κίντυνα τῆς στράτας καὶ / μάλισταν καὶ μετὰ τὸν κοινὸν τοῦ θανάτου
χρέος διὰ τοῦτον συνλογιζόμενος τὰ αὐτὰν / κίνδυνα θέλει καὶ ποιεῖ τὴν μπαροῦσαν
διαθήνηκην εἰς κυβέρνησιν τῆς ψυχῆς του καὶ εἰς / τὸ τίποτις του καὶ εἰσὲ ἀνάπαψιν
τῆς συνβίας του ἡγου ὁ Θεὸς νὰ μὴν τοῦ δώκην θάνατον εἰ δὲ / καὶ τύχην του θά-
νατος λέγειν ὅτιν σὲ ὅ,τι τοῦ εὐρίσκονται νὰ τάχην καὶ νὰ τὰ κρατῇν ἡ συνβίαν /
του νὰ τὰ τρώγην καὶ νὰ τὰ γαλδέρην ἕως ὅπου νὰ κρατῇν τὴν τιμὴν του καὶ νὰ δώνη
καὶ μία πρό / θεσιν εἰς τὴν κυρία τὴν Μπρωτόθρονον καὶ ἓνα σαρανταλείτουργον
καὶ ἄλλη πρόθεσιν εἰς τὸν / Τίμιον Σταυρὸν στὸ μοναστήρι τῶν Σιδεροφάδων καὶ
εἰς τὴν Κυρία τὴν Καλορείτισσαν ἄλλη μί / α πρόθεσιν καὶ εἰς τὸ Μέγαν Ταξιάρχην
ἄλλη μία πρόθεσιν ἡγουν στὸν Σανκρὶ καὶ εἰς τὸν / παπᾶ κὺρ Γεώργην τὸν Μπετζό-
πουλον ἑμισὸν σαρανταλείτουργον καὶ εἰς τοῦ παπᾶ κὺρ / Ἰωάννη τοῦ Βίζην ἄλλον
μισὸν σαρανταλείτουργον πλὴ ᾧ μοῦ τύχην θάνατος νὰ δίνονται / τὰ αὐτὰ ψυχικὰ
ὡς ἄνωθεν εἰ δὲ καὶ εἰς τοῦτον ἄν τοῦ τύχην θάνατος νὰ γίνεται ὡς / ἄνωθεν λέμε
καὶ ἄν ἴσως καὶ ἡ συνβίαν του ἤθελεν φθείρην τὴν τιμὴν του καὶ ξανα / πανδρευτῇν
τὰ λεγόμενα πράματά του νὰ πηγαίνου εἰς τὰ χέρια τοῦ κυροῦν / του νὰ τὰ / τρώγην